

Så hade det blivit dags för Göteborg-1000 som firade fyrtioårsjubileum. 52 bilar kom till start i Production och Open-12 klasserna vilket var nytt rekord. Vi hade deltagare från alla de nordiska länderna samt England och Lettland. Kvalet i Production vanns av Anders "Guss" Gustafson på 5.034 före engelsmannen Graeme Stephenson 5.045 och finländaren Heikki Sinisaari. Finalerna kördes 8 x 3 minuter, de fyra första med sju förare och åtta i de andra. Alla norrmännen som inte är vana vid skalabanor hamnade i final-G. En av dem tog hem segern på 211.83 och det var Egil Aksnes, fyra varv före Ulf Karlsson som hade fem varv tillgodo på Mikael Wingfors. Sedan var det ett hopp ner till Johnny Andersen och Tor Henning Johansen. Unge Fredrik Bergdahl kraschade i slutet och fick bryta, medan Geir Jensrud hade ett långt depåstopp under tre spår.

I final-F hade Pigge Elfström som vanligt en del strul under resans gång och fick sikta in sig på sistaplatsen. Tre man slogs om förstaplatsen. Janne Andersson, Lasse Maté och Harri Kangasmäki. Harri kom med en bra spurt men det räckte bara till andraplatsen. Lasse Maté körde 224.94, Harri fick ihop 222.06 och Janne som inte trivdes på svart spår blev trea på 220.53. Anders Strand, Tim Wingfors och Kaspars Mudelis körde jämt och bra och hamnade i nämnd ordning bakom de tre i topp.

E-finalen bjöd på snabbare tider, men här var det nästa skåning att drabbas av depåbesök och sistaplatsen var vikt för Tim Billgren. Förutom jag som körde i denna final var det hårt om platserna. Stefan Törnfeldt drog det längsta strått och vann på 239.51, varvet före Lasse Pettersson som var varvet före Hans Pettersson. Sedan var det två varv ner till Mikael Svensson och Graham Woodward.

Torgny Nordgren vann final-D på 252.89. Detta var en final utan några missöden, så alla fick de varv de förtjänade. Thomas Werner tog andraplatsen före Emilia Sinisaari och Michel Lorin. Det var en kamp om femteplatsen, där Martin Ellis spurtade sig förbi Johan Thorson med en marginal på 6/100. Andreas Larsson som är rätt ny i gemet fick inte in det rätta flytet.

Signalarnas kamp i C-finalen. Kamp och kamp, Eric hade med sina 265.89 elva varv till godo på farsan och blev tvåa på 254.55 tre varv före Erik Noltensmejer. Fjärdeplatsen såg ut att gå till Viktor Bergman men Raivis Jansons ville annorlunda och smet förbi på sista varvet och var 15/100 före Viktor. Mia Ekman knep sjätteplatsen före Janis Sneiders som haft en del trubbel under racet. Mest trubbel hade Carolin Karlsson som till slut fann för gott att bryta och satsa på seger i lucky loserlotteriet.

I B-finalen brakade Robbans bil i sargen redan efter två varv och pickupen bröts av. Han kom dock tillbaks men nya trubbels uppstod så han bröt. Frånsett detta så var det väl bara Ben Woodwards bil som konstrade sig lite. Det blev en hård fajt om förstaplatsen mellan dansken Steen Michaelsen och Victor Thorsson. De körde 32-rundor och tampades hela loppet igenom, men med en dansk skalle på slutet så vann Steen på 255.62, nio tiondelar före Victor. Två varv efter Victor kom Janne Ekman och sedan var det ytterligare två varv till Simon Gustavsson. Tufft var det också om femteplatsen mellan Uffe Törn och Kari Sinisaari. Kari hade haft ett drevras på näst sista spåret men kom fort på slutet. Uffe kunde dock hålla undan med sex tiondelar. Ben Woodward var tjugo varv efter dessa två.

I A-finalen hade de Eric Signals resultat 265.89 att slå för att vinna racet. Den ende som vid ett par tillfällen hade en prognos över detta var Anders Gustafson. Han fick dock ge sig på slutet och slutade på 261.93 fem varv före Michael Landrud. Lasse Törn knep tredjeplatsen före två som slogs om fjärdeplatsen. Letten Edijs Zaks och Graeme Stephenson från England. Letten vann denna kamp med en marginal på 13/100. Mikael Gustavsson och Christer Helgesson slutande bakom dessa och unge Heikki Sinisaari fick karossen i drevet och kunde aldrig komma in i racet.

1.	Eric Signal	GO-69	265.89
2.	Anders Gustafson	Vimmerby	261.93
3.	Michael Landrud	Sv. Scalextricklubben	256.88

Innan starten i Open-12 blev det ett veteranrace mella sex grabbar som kört GBG-1000 på sjuttioalet. Bjarne Lilliendahl, Thomas Hansson, Knacke Börjesson, Anders Myrberg, Anders Fälthammar och Lasse "Blomman" Blomqvist.

Dessa fick köra klubbilarna 3 x 2 minuter på sex spår. Efter två

minuter hade vi Thomas i ledningen på 16.66 före Myrberg 16.14. Om tredjeplatsen var det tätt. Bjarne 14.90 "Blomman" 14.89. Efter fyra minuter hade Myrberg taget befälet med 32.48 före Thomas 31.91 och Knacke hade tagit sig upp på tredjeplatsen med 30.33.

Myrberg var omutlig under de två sista minuterna. Inte en enda avkörning och slutade på 48.77. Thomas kunde bevaka sin andraplats med 47.95, men Knacke tappade tredjeplatsen till Bjarne med 13/100.

Alla såg väldigt nöjda ut när det blev prisutdelning. Kanske blir det en ny fajt om tio år.

Det kördes inget kval till Open-12. Vi gick efter placeringarna i Productionracet. Fyra förare som haft otur i första racet gjorde här upp om segern i G-finalen. Carolin Karlsson satte killarna på plats och vann på 257.67 före Fredrik Bergdahl 255.27. Om tredjeplatsen blev det riktigt hårt eller vad sägs om detta. När strömmen slogs av rullade Pigges bil förbi Robbans som hade mer broms. Med 252.06 mot 252.05 van Pigge lördagens tuffaste slutstrid. Norrmännen hade fortfarande inte lärt sig att köra på en platt bana. De hamnade i nämnd ordning Geir Jensrud, Tor Henning Johansen och Johnny Andersen som fick bryta med kvaddad bil.

En som också haft det lite motigt i första racet tog snabb revansch i F-finalen. Heikki Sinisaari vann denna final helt överlägsen på 276.30, hela 27 varv före Tim Billgren. En helt odramatisk final för övrigt, fränsett Ulf Karlsson som hade trubbel redan på första spåret. Det finns inget annat att skriva om. Jag kan

nämna att från tredjeplatsen till sjätteplatsen kom dessa förare. Egil Aksnes, Tim Wingfors, Kaspars Mudelis, Mikael Wingfors.

I final-E hängde inte Anders Strand och Janne Andersson med de övriga fem, men vilken fajt det blev bland dessa. Jag var med i denna final, och gjorde mitt absolut bästa race detta året. Efter att ha börjat på vitt och rött och ändå låg tvåa varvet efter Ben Woodward fick jag upp hoppet om en seger. Men gud var kämpigt det blev mot slutet. Efter halva racet låg jag varvet före Harri Kangasmäki och detta avstånd höll sig sedan med ett halvt varv upp eller ner. Jag slutade på blått och Harri på grönt, och jag hade exakt ett varv tillgodo. Jag såg i ögonvrån att han närmade sig aningen. Ingen av oss hade någon avkörning men jag lyckades hålla honom bakom mig och vann denna final på 264.33, dryga halvvarvet före Harri. Jag var helt slut i huvudet efter detta race men det var det värt. Jag tror aldrig jag fått så mycket gratulationer och ryggdunkningar i mitt liv. Men det var ju tre till som kämpade lika hårt bakom oss. Janis Sneider slutade trea på 257.31, halvvarvet före Ben Woodward som hade varvet tillgodo på Lasse Maté.

Michel Lorin var i en klass för sig i D-finalen. Med sina 275.88 var han åtta varv före Hans Pettersson som i sin tur var 13 varv före Martin Ellis. 30/100 bakom Ellis hamnade Mikael Svensson som hade en marginal på två varv ner till Johan Thorson. Aningen akterseglad var Andreas Larsson. Graham Woodward fick trubbel på slutet och fick ta hand om sistaplatsen.

Christer Helgesson som har problem med blodtrycket, fick darr i benen och bröt efter tre körda spår i C-finalen. Här blev det hemmaseger genom Uffe Törn på 282.34, nio varv före Emilia Sinisaari som hade en dust med Mikael Gustavsson som hon spurtade förbi och vann med dryga varvet. Stefan Törnfeldt knep fjärdeplatsen före Mia Ekman och Lasse Pettersson. Marginalen mellan dessa tre var tre varv. Kari Sinisaari hade problem och var långt efter.

Det blev ingen spänning i B-finalen. Graeme Stephenson blev först med att spränga 290-vallen och vann på 290.20. Bakom var det helt odramatiskt med många varv emellan förarna. Ordningen blev Edijs Zaks, Simon Gustavson, Viktor Bergman, Thomas Werner, Lasse Törn, Erik Noltensmejer och Raivis Jansons.

I A-finalen sprängdes ännu en vall då Anders Gustafson vann på 300.69. Sju varv bakom honom utspelades en treförarsduell mellan Michael L, Janne E och Eric S. Här var det strid på kniven hela racet igenom. När det hela var över var det mindre än ett varv mellan dessa tre. Konstigt nog var det Landrud som fick stryka på foten för de andra två. Med 11/100 lyckande Ekman hålla undan för Signal. Pappa Signal råkade ut för ett mystiskt fel på sin bil. Efter ett sökande i fem minuter lyckade man få fart på motorn igen, utan att veta vad det varit för fel. Victor Thorsson slutade femma före Torgny Nordgren Och Steen Michaelsen som hade en knepig bil på första spåret, men den bättrade sig med tiden.

1.	Anders Gustafson	Vimmerby	300.69
2.	Janne Ekman	GO-69	293.37
3.	Eric Signal	GO-69	293.26

Vinnaren av Luckylooserpriset gick till Ulf Karlsson. Det var hans dotter "Carro" som drog lotten så hon fick behålla hundralappen.

Nu blev det först tvätt av banan och insopning inför träningen med Eurosportbilarna som skulle tävla på banan i morgon. När tvätten var klar öppnade baren för förfriskningar. Det tränades och festades till fram på småtimmarna, så det blev bara dryga tre timmars sömn för mig, innan jag skulle brygga kaffe och göra smörgåsar till femtio personer.

Eurosportklassen som är det riktiga Gothenburg-1000 samlade 39 startande och kördes i fem semifinaler 8 x 3 minuter med sju förare i den sämsta semin. Finalen kördes sedan 8 x 5 minuter.

Kvalet vanns av Graeme Stephenson på det nya banrekordet 3.932 före Raivis Jansons 4.046 och Anders Gustafson 4.121.

I E-semi hände inte så mycket. Lasse Pettersson och Anders Strand hade båda problem på tredje spåret och tappade säker 30 varv. Steen Michaelsen som missat i kvalet kunde här vinna på 278.20 fem varv före Tim Billgren. Sedan med tre varvs marginal hamnade Mikael Svensson, Janne Andersson, Egil Aksnes. D-semi blev stökig och bökelig. Carolin Karlsson hade än en gång otur, denna gång med lös magnet och motorbyte. Ben Woodward vann klart på 283.34 före Michel Lorin och Janne Ekman som hade fajt om andraplatsen in i det sista. Ekmans 278.65 var 4/100 bättre än Lorins. Tio varv ner till Johan Thorsson och ytterligare tio till Pigge. Graham Woodward och Kaspars Mudelis hamnade där bakom.

Innan starten i C-semi blev det ett domslut om Stefan Törnfeldt skulle få byta motor i sin bil före start då den tappat en magnet. Domen blev att det skulle göras under körtid. Stefan bestämde sig då för att inte starta. Kennet Signal drabbade än en gång av fel på bilen och var borta ur racet. Viktor Bergman vann denna semi på goda 305.30, nitton varv före Mia Ekman som var en av tre som kom över 280 varv. De andra två var Lasse Törn och Erik Noltensmejer. Därefter kom Robban Hjelm och Martin Ellis.

B-semi och Christer fick än en gång bryta p.g.a. sitt blodtryck. Eric Signal klämde här till med 323.09 och var 24 varv före en kvartett som stred om andraplatsen. Tomas Nilsson var den som kom bäst på slutet men andraplatsen togs av Mikael Gustavsson 30/100 före Tomas. Kari Sinisaari och Edijs Zaks var strax bakom. Det skilde knappa två varv mellan dessa fyra. Det var en finsk kamp om sjätteplatsen, den knep Emilia, varvet före Harri.

Än en gång var det Eric's resultat som det tampades om i A-semi. Denna gång lyckades Anders slå det med dryga varvet, 324.52. Landrud och Raivis var också klara för final, men för övriga fem var det att stå på in i det sista för att nå en final. Graeme Stephenson lyckade med sina 312.20 ta sig dit, men Heikki Sinisaari, Janis Sneiders, Victor Thorson och Torgny Nordgren fick tji.

Final Eurosport i Gothenburg 1000 år 2012.

Graeme, Kari, Tomas och Michael var de fyra som skulle stå för kampen om segern i detta jubileumsrace. Kari tog ledningen med 65 varv efter de första 5 minuterna, varvet före Michael och "Farfar" Tomas. När det gått 10 minuter var Kari och Michael i topp på 131, Tomas hade 127. Efter halva racet hade vi Landrud i ledningen på 263 tre varv före Kari, Tomas var varvet efter och nu började Graeme komma bakifrån och nosade på tredjeplatsen. Efter 25 minuter hade Michael kört 331 varv och nu var Tomas tvåa på 326, varvet före Kari.

Nu har det gått en havttimma och "Drutten" har fått ihop 400 varv. Kari har återtagit andraplatsen med 391, och Graeme är nu trea på 390, varvet före Nilsson. Inför sista bytet har vi Landrud i ledningen på 464 varv före Kari 460 och Graeme 457. Ordningen såg ut att vara klar men så var inte fallet. Stephenson kom med en otrolig slutspurt på vitt spår och närmade sig Kari med stormsteg. En ödesdiger avkörning under sista halvminuten gjorde att Kari fick

byta ut silvret mot brons. Det är härligt när finalerna är spännande in i det sista. De övriga var distanserade med minst 20 varv och slutade i följande ordning. Anders Gustafson, Raivis Jansons, Mikael Gustavsson. Eric Signal fick inte bilen att fungera i denna final, men är säkert nöjd med helgen ändå.

1.	Michael Landrud	Sv. Scalextricklubben	530
2.	Graeme Stephenson	England	525
3.	Kari Sinisaari	Finland	524

En helt underbar och jobbig helg var över, och vi kunde konstatera att allt flutit på som det skall. Inga förseningar och inget mankemang. Det är vi glada för. Initiativtagaren till Göteborg-1000 och tillika byggare av denna banan, Hasse Nilsson var prisutdelare. 40 år, ja tiden går fort när man har roligt.

Berra

Lite sjuk humor med lite julstämning på slutet:

Jonte hade varit inne hos doktorn, klarat av undersökningen och skulle gå, då doktorn sa:

Vill Karlsson ropa in nästa patient, då han går genom väntrummet.

Jonte passerade genom väntrummet och sa: Nästa patient, varsågod.

Jonte hade hunnit några hundra meter från läkarstationen, då han hörde en försynt röst bakom sig: Ursäkta, hur långt ska vi gå?

Och så var det mannen som av misstag råkade svälja sitt emaljöga. Snart fick han ont i magen och gick till doktorn. Doktorn bad honom böja sig ner så han kunde titta honom i stjärten.

Det är inte så konstigt att du har ont i magen, utbrast doktorn. Det är ju folk därinne.

Den gamle mannen var hos doktorn för första gången i sitt liv. Han får en mängd förhållningsregler om vad han inte får göra om han vill bli frisk. Kommen till dörren vänder han sig om och frågar godmodigt: Säg doktorn, får jag ha julgran?